

fremgaar af Betænkningens Form, ikke kunnet slutte os til Motiveringen. Da et andet Mindretal, min ærede Sidemand (C. Hage) udtrykkelig giver en særlig Motivering for sit Vedkommende, nemlig den, at han betoner, at Foranstaltningen betegnes som ekstraordinær, skal jeg kun tilføje, at dette ogsaa er et Moment, som har været af væsentlig Betydning for mig. Om end den Forandring, som Lovforslaget har undergaaet, har hævet adskillige af de Indvendinger og Betæneligheder, som jeg under tidligere Forhandlinger tillod mig at fremsætte mod det da foreliggende Lovforslag, vilde de dog ikke alle have været hævede, dersom ikke Lovforslaget var blevet begrænset til kun at gælde for et Aar, og jeg for mit Vedkommende betragter det afgjort kun som et ekstraordinært Lovforslag for dette Aar, saa at man i alt Fald maa staa ganske frit, dersom lignende Spørgsmaal skulde rejse sig ad Aare. — Jeg ønsker endnu kun at gøre opmærksom paa, at der er en Kommune, som efter min Mening vil faa en meget ubelig Stilling efter denne Lov, eller rettere blive stedmoderlig behandlet, og det er Landets næststørste Bykommune, Frederiksberg. Jeg kan ikke se rettere, end at denne Kommune ved at komme ind under Amtskommunernes Fordeling af de 600,000 Kr. efter Hartkorn, vil faa et forholdsvist langt mindre Beløb end alle andre Købstæder. Der er, saavidt jeg har kunnet skønne, imidlertid ikke noget ved denne Sag at gøre ved den foreliggende Lov. Saaledes som den er affattet, og Fordelingen er ordnet, vil den næppe kunne lade sig forandre i den Retning, at Forholdet bliver gunstigere for Frederiksberg, end det nu bliver. Men jeg ønsker at benytte denne Lejlighed til at fremhæve, at Frederiksbergs Stilling jo dog oftere vil vise sig at være ret besynderlig derved, at den endnu bestandig, uagtet den faktisk er Landets næststørste By og omtrent tæller dobbelt saa mange Indbyggere som vor største Købstad, henregnes til Landet, udgør en Del af Landdistrikterne. Jeg tror, at det Forslag, som her foreligger, og den lidet gunstige Stilling, som Frederiksberg derved efter min Formening og mit Skøn vil faa, turde indeholde en forøget Opfordring til en Gang at komme ind paa det Spørgsmaal, om ikke de saakaldte Handelspladser burde gaa over til at faa en anden Stilling end den, de nu have, og blive stillede ganske ved Siden af Købstæderne. Det er dog navnlig for en Kommune med saa stort Indbyggerantal som Frederiksberg en ganske abnorm Stilling, som den indtager, og det ugunstige deri

træder formentlig ret stærkt frem ved denne Lejlighed.

D. Scavenius: Jeg ønsker kun ganske kort at udtale mig væsentlig i Overensstemmelse med, hvad den ærede Ordfører udtalte, og jeg skal sige dette, hvad der i øvrigt fremgaar af Betænkningen, at ogsaa jeg meget beklager, at der formentlig ikke kunde blive Raad til at anvende mere til disse Djemed, end det bestemmes efter Lovforslaget, som det nu kommer fra Landstinget. Jeg beklager altsaa, at der formentlig ikke kunde anvendes mere, men derimod kan jeg ikke nægte, at de Principper, hvor efter Anvendelsen nu sker, maa jeg i det hele og store anse for heldige, idet Beløbet nu anvendes saaledes, at det kommer alle Kommunerne til gode, og det saavel Købstadskommuner som Landkommuner, og ligeledes kan jeg billige, at Summerne for en Del komme direkte til de enkelte Kommuner, ikke til de større Kommuner, men til de enkelte mindre Kommuner. Dette sidste maa anses for meget heldigt, og det fremgaar ogsaa af de Vædringsforslag, som her i sin Tid ere blevne stillede fra Udvalgets Side, og hvortil jeg var med, at man allerede den Gang ændrede Loven saaledes, at det kunde ske. Ligeledes blev Loven allerede fra Folketingets Side ændret saaledes, at det maatte betragtes som noget ekstraordinært, det vil sige, at Lovforslaget kun gjaldt dette Finansaar, i hvilket vi nu ere. I saa Henseende er det altsaa korrekt, at vi nu alle ere i Overensstemmelse med den Form, hvori Lovforslaget blev vedtaget fra Landstingets Side. Min anbefaling her er sikkert ganske overflødig, jeg nærer nemlig ikke Tvivl om, at Lovforslaget vil finde et Flertal her i Tinget. Jeg kan imidlertid kun give det min bedste anbefaling, idet jeg kun beklager, at der ikke kunde blive større Beløb til Raadighed for dette Formaal.

D. Hansen: Den ærede Ordfører udtalte en Beflagelse over, at dette Forslag er kommet tilbage fra Landstinget i en saa reduceret Skikkelse, som Tilfældet er. Jeg er, hvad denne Udtalelse angaar, fuldstændig enig med den ærede Ordfører; thi det kan jo ikke nægtes, at dette Forslag har været underkastet en saa grundig Behandling og været Genstand for en saa grundig Forandring i det andet Ting, at det næsten ikke er til at lende igen. Dette gælder ikke alene med Hensyn dertil, at det Beløb, der oprindeligt var Tale om, er nedsat med